

1. moment met personeelsleden ('inhaal')herdenken

+ Deze bijzondere tijd van het jaar

is er om te herinneren in verdriet en in dankbaarheid allen die dit leven al hebben verlaten.

We willen hier stilstaan bij die grote gemeenschap van vrienden en familie

maar ook van zovele onbekenden, die ons zijn voorgedaan in de dood.

Wereldwijd heeft het coronavirus vele slachtoffers gemaakt.

Velen zijn noodgedwongen in eenzaamheid gestorven.

Velen hebben niet op volwaardige wijze afscheid kunnen nemen van een dierbare.

Hier willen wij bidden en drukken wij de hoop en het geloof uit

dat zij mogen thuiskomen in de geborgenheid van Gods grenzeloze liefde.

We ontsteken de Paaskaars, het licht van de verrezen Christus, in het geloof dat de liefde sterker is dan de dood. Als je liefste licht sterft, sterf je mee, als de donkere nacht van het verdriet om het verlies je overvalt dan word je zoeker naar licht en troost. Met elk blad dat valt, valt meer licht op aarde, komt meer uitzicht vrij. Met elk blad dat valt, staan wij scherper getekend; valt meer hemel ons bij. Hoop is vuur 'dat wil branden', zelfs als het uitgedoofd wordt.

Tastend in herinnering

om wie je was,

om wat je zei,

om wat je deed

voor ons,

voor onderwijs,

voor de scholen in onze groep.

We koesteren de beelden

van je leven

in stilte.

Hier staan wij dan,

de nacht valt

en het slagveld van ons leven

is vervat in deze mens aan het kruis.

Raak ons aan.

Als de nachten donker zijn
ontsteek een lamp in onze ziel.

Als de storm raast over het land
wees ons nabij in een zacht suizen.

Alle smart, alle vertwijfeling, alle woede
laat ze verstillen bij U.

Vloei in ons uit,

stroom door ons heen,

wees kracht in ons, liefde,

wees licht in ons, ruimte,

leer ons stil zijn, leer ons open zijn,

Uw heilige Naam in ons midden,

Uw heilig Woord in ons hart,

verbondenheid met allen,

grenzen doorbroken.

Onuitsprekelijke, wees bij ons,

raak ons aan.

Catharina Visser

Uit: 'Opstaan in stilte', Dabar-Luyten.

uit het Boek Job

Elifaz uit Teman, Bildad uit Suach en Sofar uit Naama, drie vrienden van Job, hoorden van al de rampen die Job getroffen hadden. Zij gingen van huis en begaven zich samen naar Job om hun medeleven te tonen en hem te troosten. Al van verre zagen ze hem, maar aanvankelijk herkenden ze hem niet. Luid begonnen ze te klagen, scheurden hun kleren en wierpen stof boven hun hoofden omhoog. Zeven dagen en zeven nachten zaten ze bij hem op de grond zonder een woord te zeggen; want ze zagen hoe groot zijn lijden was.

Job 2, 11-13

Agnus Dei

Samuel Barber

<https://www.youtube.com/watch?v=fRL447oDId4&list=RDfRL447oDId4>

of

lux Aeterna

VOCES8

<https://www.youtube.com/watch?v=hKgUxqXoc9M>

In het vertrouwen dat God de mensen nooit loslaat,
en dat zijn liefde alle angst en dood overwint,
durven wij voor Hem uit te spreken wat ons ter harte gaat.

Voor alle mensen die rouwen,
die in het voorbije jaar afscheid moesten nemen van een dierbare.
Voor allen die rechtstreeks of onrechtstreeks lijden
onder de wereldwijde coronacrisis.

Voor de families die geconfronteerd werden
met de dood van een jong kind.
Voor ouders, broers en zussen
van mensen die uit het leven zijn gestapt.
Voor alle kinderen die nooit het levenslicht hebben gezien.

Voor hulpverleners die regelmatig geconfronteerd worden
met de onnoemelijke kwetsbaarheid van het leven.
Voor allen die gevaren trotseren om mensenlevens te redden.
Voor hen die rouwenden begeleiden,
of die instaan voor de pastorale zorg bij een uitvaart.

Voor alle mensen die nu ernstig ziek of stervende zijn,
en voor allen die hen met liefde omringen.

God,

woordeloos staan we -
onmogelijk te vatten
hoe Corona
toeslaat
in het gewone leven.

Gekneld zijn we
in pijn en verdriet
geveld door onmacht
gekanteld door wanhoop
bevangen door angst.

God,

help ons,
aanvaard onze leegte en onze angst
ons smeken en innig hopen.

En ons gedeeld verdriet
met allen die getroffen zijn
hier en overal ter wereld
door zichtbaar en 'onzichtbaar' leed,
in kleine en grote verhalen.

Amen.

naar J. Binon

Indien ik de woorden kende om antwoord te geven op de duizend vragen, dan praatte ik met je uren en dagen lang. Indien ik genezen kon wat omgaat in je hart aan onmacht en pijn, dan bleef ik naast je staan uren en dagen lang. Maar ik ben niet groter niet sterker dan jij en ik weet niet alles en ik kan niet zoveel. We zijn maar zielsgenoten op elkaars weg, al uren en dagen lang. Getekend door dezelfde kwetsbaarheid, verbonden door hetzelfde verlangen naar vrede en gerechtigheid, al jaren en eeuwen lang.

naar Marcel Weemaes

Christus, met ons, voor ons, achter ons, naast ons

Dit klassieke gebed van St Patrick werd op muziek gezet door Arvo Pärt, (en hier uitgevoerd door Voces8).

Het is misschien een troost te horen zingen
hoe Christus ook nu,
overal aanwezig is.

Met ons,
voor ons,
achter ons,
naast ons, ...

Er is geen plaats waar Hij niet is,
geen plaats waar Hij niet mét ons is.

"Christ with me, Christ before me, Christ behind me, Christ in me, Christ beneath me, Christ above me, Christ on my right, Christ on my left, Christ when I lie down, Christ when I sit down, Christ in me, Christ when I arise, Christ in the heart of everyone who thinks of me, Christ in the mouth of everyone who speaks of me, Christ in every eye that sees me, Christ in every ear that hears me. Christ with me."

https://www.youtube.com/watch?time_continue=143&v=lr3htl3UIBk&feature=emb_logo

Als vooruitkijken je bang maakt

en achterom kijken je triest maakt,
kijk dan naast je:
wij zijn daar voor jou'.

Als het leven ons kleiner maakt,
onze dromen aantast, onze krachten sloopt,
help ons dan, God, om stiller te leven
en in vrede los te laten
wat we toch niet vast kunnen houden.

Help ons om ja te zeggen
tegen het onvermijdelijke,
ontgoocheld misschien,
maar niet wrokkig,
armer geworden,
maar dankbaar voor de weg
die we samen mochten gaan.
Frans Cromphout

Moge wij vanuit dankbare herinnering
aan al onze dierbare overledenen
verbonden met elkaar
verder doorgaan
in geloof hoop en dragende liefde

Dat we -zo kwetsbaar als we zijn- geloven in eeuwig leven.
Dat we - zo vergankelijk als we zijn- vertrouwen op oneindig leven.
Dat we - zo twijfelend als we zijn- ten diepste weten dat U ons draagt.

gebed voor wie gestorven zijn

**GEBED VOOR ALLERZIELEN
2020**

Nabijheid was er amper
voor een laatste gesprek
en een zachte omhelzing.

Mensen waren er amper
voor een stille begroeting
en een gelovig gebed.

Er is nog tijd nodig
om jouw overhaast gestolen leven
in Gods handen neer te leggen.

Er zijn nog woorden nodig
voor wat jou en ons overkwam
en voor de leegte die je nalaat.

Het kruisje naast je foto
spreekt van Jezus Christus
en hoe Hij werd weggenomen.

Het spreekt van samen zijn
jij bij Hem, Hij bij jou, wij bij jullie
voorbij de scherpsnee van de dood.

*'Ik ben de verrijzenis en het leven.
Wie in mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven':
was Uw belofte bij het graf van Lazarus.*

Voor onze geliefde overledenen bidden wij:
dat zij bij U geborgen mogen zijn
door U geliefd en geheeld
door U, eeuwige en barmhartige God.

Amen

bron: <https://www.kerknet.be/bisdom-antwerpen/artikel/allerheiligen-allerzielen-2020?microsite=203>

Allerheiligen en Allerzielen.
"Alle" heiligen en "alle" zielen!
Dat is een pak volk
om begin november te gedenken.

Misschien is het al mooi
als we ons in deze dagen eens
over volgende vragen
kunnen bezinnen.

Welke dierbare zielen
zijn mij reeds ontvallen
en wat hebben zij
op mijn weg voor mij betekend?

Is er een heilige die mij raakt
en wat kan die onderweg
voor mij betekenen?

En wat kunnen wij hier en nu
steeds opnieuw voor elkaar betekenen
samen op deze weg?

Peter Deltour

2. lagere school- celebratie voor november in de bubbel van de klas

Weet je nog...

...ons jaarthema is:

YES! OMG

In de startviering hebben we verteld
dat we het hele schooljaar lang
op zoek gaan naar wat ons vreugde brengt.

Vandaag zijn we op zoek;
maar we voelen ons
een klein beetje triest.

Begin november is wat triest.
Buiten wordt het koud en kil.
Blaadjes vallen van de bomen.

In deze tijd denken we terug
aan de mensen die we missen.
Mensen die gestorven zijn.
Mensen van wie we hielden.
We zien ook rondom ons mensen met verdriet.

We vragen vandaag aan God:
geef ons een verhaal
en geef ons een kleur om ons te troosten.
Kom je bij ons God?

Goede God,
vandaag denken we terug
aan alle lieve mensen die gestorven zijn.
We vergeten hen niet.
Zorg goed voor hen God.
Laat hen verder leven bij Jou
en diep in ons hart.
Amen.

Bijbelverhaal

Aan een groot meer hadden zich veel mensen verzameld.
Al die mensen kwamen kijken en luisteren naar Jezus.
Jezus vertelde van op een boot.
Hij vertelde de mensen dat ze goed voor elkaar moesten zorgen.

Na het vertellen van de vele verhalen werd Jezus moe.
Zijn vrienden besloten om Hem mee te nemen in de boot.
Zo kon Hij rusten.

Jezus nam een kussen, legde zich neer en even later viel Hij in een diepe slaap.

Toen de boot in het midden van het meer kwam, begon het te stormen.
De wind raasde en zorgde voor steeds hogere donkerpaarse golven.
De boot schommelde gevaarlijk heen en weer.

De vrienden van Jezus werden bang.
Ze maakten Jezus wakker en zeiden: "Jezus, we gaan zinken!"
Maar Jezus stond op in de boot en zei: "Wees stil!"

De vrienden van Jezus werden meteen weer rustig.
Jezus sprak hen aan: "Beste vrienden, jullie moeten niet bang zijn.
Ik ben bij jullie en zal altijd voor jullie zorgen."

Mc. 4,35-41

Vandaag vertellen we aan Jezus over onze pijn en ons verdriet. Soms is er wel eens storm in ons leven. Het lijkt alsof we vergaan. Zeker als iemand liefs gestorven is. Hoe kunnen we troosten? Wat kan ons helpen? In het Bijbelverhaal vandaag zegt Jezus ons: jullie moeten niet bang zijn! "Ik ben bij jullie! Ik zal altijd voor jullie zorgen!" Dat geeft ons nieuwe moed! Wat een verhaal van troost! Dank u Jezus...

Maar in het begin van het verhaal zegt Jezus ook: de mensen moeten goed voor elkaar zorgen. Dat zegt hij ook aan ons vandaag! Hij vraagt ons: wil je troosten wie verdrietig is? Wil je voor die mensen zorgen? Wil je een echte vriend zijn? Willen jullie dat? Ja! Yes! dat spreken we vandaag ook uit.

*Kinderen bidden voor.
Andere kinderen steken kaarsje aan.
We antwoorden samen: "YES!"*

Ik wil bidden
voor alle kinderen die reeds gestorven zijn.
Bid je mee?

YES!

Ik wil bidden
voor alle mama's en papa's,
oma's en oma's,
zussen en broers die gestorven zijn.
Bid je mee?

YES!

Ik wil bidden
voor alle mensen die verdrietig zijn.
Bid je mee?

YES!

Ik wil bidden
voor alle kinderen die lijden door oorlog en geweld.
Bid je mee?

YES!

Ik wil bidden
tot alle heiligen.
Dat zij voor ons een echt voorbeeld zijn.
Bid je mee?

YES!

We hebben beloofd dat we willen troosten,
dat we willen bidden voor elkaar.
Als teken van dit engagement krijgen jullie een paars armbandje.
Paars betekent: Jezus wil je troosten.
Maar paars betekent ook: ik wil je troosten.
Jullie krijgen nu een paars bandje.
Dit paarse bandje dragen betekent:
'ik wil er zijn voor jou, ik zie je verdriet, ik wil je troosten.'
Ik wil denken en bidden
Voor mensen die verdriet hebben of die iemand hard missen.'
(uitdelen bandjes - paarse lintjes)

3. inspirerende teksten voor het **secundair onderwijs**

*Ware vriendschap is dat je elkaar steunt,
ook in donkere, moeilijke tijden.
Dat je elkaar hooghoudt en helpen wilt
in onmogelijke omstandigheden.
Laten wij elkaar vasthouden, juist nu.*

Mag ik dan bij jou?

Als de oorlog komt,
En als ik dan moet schuilen,
Mag ik dan bij jou?
Als er een clubje komt,
Waar ik niet bij wil horen,
Mag ik dan bij jou?
Als er een regel komt
Waar ik niet aan voldoen kan
Mag ik dan bij jou?
En als ik iets moet zijn,
Wat ik nooit geweest ben,
Mag ik dan bij jou?

Mag ik dan bij jou schuilen,
Als het nergens anders kan?
En als ik moet huilen,
Droog jij m'n tranen dan?
Want als ik bij jou mag,
Mag jij altijd bij mij.
Kom wanneer je wilt,
Ik hou een kamer voor je vrij.

Als het onweer komt,
En als ik dan bang ben,
Mag ik dan bij jou?
Als de avond valt,
En 't is mij te donker,
Mag ik dan bij jou?
Als de lente komt,
En als ik dan verliefd ben
Mag ik dan bij jou?
Als de liefde komt,
En ik weet het zeker,
Mag ik dan bij jou?

Mag ik dan bij jou schuilen,
Als het nergens anders kan?
En als ik moet huilen,
Droog jij m'n tranen dan?
Want als ik bij jou mag,
Mag jij altijd bij mij.
Kom wanneer je wilt,
Ik hou een kamer voor je vrij.

Mag ik dan bij jou schuilen,
Als het nergens anders kan?
En als ik moet huilen
Droog jij m'n tranen dan?
Want als ik bij jou mag,
Mag jij altijd bij mij
Kom wanneer je wilt,
'k hou een kamer voor je vrij.

Als het einde komt,
En als ik dan bang ben,
Mag ik dan bij jou?
Als het einde komt,
En als ik dan alleen ben,
Mag ik dan bij jou?

tekst: Claudia de Breij
muziek: Sander Geboers

<https://www.youtube.com/watch?v=M2CeKDbW3bl>

https://www.youtube.com/watch?v=VSaYnGKgV_Y

<https://www.youtube.com/watch?v=Ps5HQNpOqNo>

Maroon 5 - Memories (Cover) One Voice Children's Choir
<https://m.youtube.com/watch?v=XB6yjGVuzVo>

Niet eerlijk.

Het is niet eerlijk,
want wij weten niet
wie het heeft uitgedacht
dat jij moest sterven.

Het is niet eerlijk,
want jou is niet gevraagd
of je wel wilde
of je 't wel mooi genoeg vond, zo.

Het is niet eerlijk,
want anderen wachten op de dood
en jou overkwam ongevraagd
dit onvoorstelbare sterven.

Het is niet eerlijk,
want ongevraagd en ongewild
doe jij ons nu pijn
door voorgoed uit ons midden weg te zijn.

Gerard Oostveen
(Uit: Yvonne van Emmerik, Mientje Luiken en Gerard
Oostveen, Zaaïen in Tranen, Dabar-Luyten, Aalsmeer 1995, blz. 25)

Gemis.
Kwaadheid.
Pijn.
Diepe verlorenheid.
Door mijn lichaam tekenen zich sporen van een tergend besef: nooit meer.
Nooit meer samen, nooit meer jouw stem, jouw lach,
jouw bemoediging, jouw warmte, jouw zorg, jouw liefde.
Nooit meer jij en ik en wij.

Is het een hersenspinsel dat de glans van mijn bestaan nu nooit meer terugkomt?
Mijn leven zal nooit meer hetzelfde zijn nu jij er niet meer bent.
Ik zou het willen uitschreeuwen, krijsen:
spreek vandaag niet over leven na de dood,
over verbondenheid over alle grenzen heen.
Ik wil er vandaag niets over horen.
Ik kan het nu niet aan.

Toch zit jij in me.
Jij bent met mij verweven, maar het gemis overheerst.
Ik wil je hier en nu bij me. Niets meer. Niets minder.
Ik ontkom niet aan de verscheurende behoefte van lichamelijke aanwezigheid.
Ik wil jou met alles erop en eraan:
de klank van je stem, de warmte van je adem, de twinkeling van je ogen.

Verdriet is als een boom in de winter:
verhard en zwart wijzen zijn takken
als verwijtende vingers naar de hemel
'voor mij hoeft het niet meer'.

'Laat mij staan waar ik sta
het mag vriezen, het mag dooien,
het mag hagelen en sneeuwen,
het mag stormen en waaien,
het doet me niets,
het valt in het niet bij mijn verdriet.'

Zo stond de boom in het winterse land.
De storm brak hem niet
de wind deed hem niet wiegen,
en de regen gleed af langs loodzware stam.
'Voor mij hoeft het niet meer. Ik ben er niet.'

Maar onder het zwart van die sombere barst,
daar gonsde en giste het,
krioelde en kriebelde het,
daar klopte en bloedde het, de winter lang.
Hij boog niet maar barste, barstte uit
in duizend knoppen of hij wilde of niet.
Yvonne van Emmerik

Als een rups al mag vlinderen
de boom nieuwe knoppen krijgt,
als een graankorrel brood wordt,
en de druif klare wijn,
wat zal er dan wel voor de mensen, de mensen
wat zal er dan wel voor óns weggelegd zijn?
Als een knop al mag bloesemen,
de bloesem weer vruchten draagt,
als de nacht opnieuw dag wordt
en in zonlicht verdwijnt,
wat zal er dan wel
voor de mensen, de mensen
wat zal er dan wel voor óns weggelegd zijn?
Yvonne van Emmerik

Je had me nog geroepen: 'Tot ziens'.
Ik had geantwoord: 'See you'.
Dat deden we altijd toen we uit elkaar gingen.
Het leek zo vanzelfsprekend
en dat was het ook steeds geweest.
'We zien elkaar nog wel.'
Wist ik toen veel dat dit nooit meer het geval zou zijn...

verstild in steen

Het hart was koud
Het woord wat stil
De wind stak op
De regen viel

De lucht was grijs
Het vuur verdween
Ik zag jouw naam
Verstild in steen

De hemel leek
Zo ver van mij
De koude grond
Was zo dicht bij

Ik was nog nooit
Zo klein geweest
Ik zag jouw naam
Verstild in steen

Opeens een stem
Van binnenuit
Een zachte schreeuw
Een stil geluid

Mijn hart stond op
De angst verdween
Ik zag jouw naam staan
Verstild in steen

Ik liet jou los
Ik liet jou gaan
Ik zag dat alles
wat geweest is
Blijft bestaan

Ik zag een weg
Ik vond de rust
Ik zag de ruimte
Zag de wolken
In de lucht

Mijn hart stond op
De angst verdween
Zag jou in alles
Om me heen
stef bos

Jij ontgaat ons

Wij kunnen niet het mooie zien
waarin jij nu bent.
Dat ontgaat ons
zoals jij ons ontgaan bent,
onverbiddelijk, onstuitbaar.
Voor ons de leegte,
voor jou de volheid,
voor ons de stiltetranen,
voor jou het vreugdelachen.
Het verhaal van jouw leven is dood,
het verhaal van jouw dood
is leven geworden volop,
daar aan de overkant,
waar de zon vriendelijk
de maan overbodig maakt
en de dag voorgoed de nacht
heeft weggelachen
omdat jij in licht moet zijn
dat ons ontgaat.
Gerard Oostveen

Maar Jezus zei: 'Ik ben de opstanding
en het leven. Wie in mij gelooft zal leven,
ook wanneer hij sterft, en ieder die leeft
en in mij gelooft zal nooit sterven.
Geloof je dat?'

Johannes 11:25-26

DailyVerses.net

"Vandaag is een Moeilijke Dag," zegt Pooh.

Er was een pauze.

"Wil je erover praten?", vroeg Knorretje.

"Nee," zei Pooh na een tijdje.

"Nee, ik denk niet dat ik dat wil."

"Dat is oké," zei Knorretje, en hij ging naast zijn vriend zitten.

"Wat doe je nu?" vroeg Pooh.

"Niets eigenlijk," zei Knorretje.

"Maar ik weet wat Moeilijke Dagen zijn.

En ik wil daar meestal ook niet over praten, op zo'n Moeilijke Dag.

"Maar weet je," vervolgde Knorretje,

"Moeilijke Dagen zijn zoveel makkelijker wanneer je weet dat er iemand voor je is.

En ik zal er altijd zijn voor jou, Pooh."

En Pooh zat daar zomaar wat te zitten,

zijn heel Moeilijke Dag door zijn hoofd te malen,

terwijl stevige, betrouwbare Knorretje zwijgend naast hem zat,

te bengelen met zijn korte beentjes....

En Pooh bedacht dat zijn beste vriend overschot van gelijk had.

Met heel veel liefdevolle gedachten voor iedereen die een Moeilijke Dag heeft.

Hopelijk heb je een Knorretje in de buurt.

4. proficiat
-in de nadagen van Allerheiligen-

Geprezen word je
als je grenzeloos op uzelf vertrouwt.
Maar Ik zeg je proficiat als je
jouw eigen grenzen aanvaardt.

Geprezen word je
als je immuun lijkt voor verdriet.
Maar Ik zeg je proficiat als je weent
om het kwaad in de wereld.

Geprezen word je
als je altijd onmiddellijk terugslaat.
Maar Ik zeg je proficiat
als je geen geweld gebruikt.

Geprezen word je als je
in welvaart baadt.
Maar Ik zeg je proficiat als je
hunkert naar gerechtigheid.

Geprezen word je
als je keihard de wet hanteert.
Maar Ik zeg je proficiat
als je vergevingsgezind zijt.

Geprezen word je als je
met uw geweten schippert.
Maar Ik zeg je proficiat
als je je oprecht van hart toont.

Geprezen word je
als je anderen laat vechten.
Maar Ik zeg je proficiat
als je hard voor de vrede werkt.

Geprezen word je
als je keurig in de kudde loopt.
Maar Ik zeg je proficiat
als je jouw eigen weg durft volgen.

Michel Coune